

<http://www.jurnalulbucurestiului.ro/note-de-calatorie-impresii-din-diaspora/>

- [Acasa](#)
- [Despre noi](#)
- [Redactia](#)
- [Categorii Articole »](#)
- [Supliment Cultural »](#)
- [Contact](#)

[Opinii](#) Note de călătorie – Impresii din Diaspora

Note de călătorie – Impresii din Diaspora

- [Opinii](#)

by [Pompiliu Comsa](#) - 17/12/2014

0 43 views

Trist, dar adevărat !

Revenit pe meleagurile de odinioară a lui Cervantes, astăzi locuri cu mult iz comercial prin oferta turistică abundentă și încurajată de o climă mult mai blândă decât în restul nord-estic al Europei, mi-am ordonat mai întâi calabalacul de lucruri aduse pentru un sejour planificat cam de patru luni.

Bineînțeles au urmat primele înregistrări la oficialități și operațiuni birocratice necesare unei asemenea șederi, contract de închiriere, deschidere cont bancar, reactivarea mobilului și instalarea conexiunilor cu nelipsitul Internet, etc., etc... ..dar și primele contacte locale la un Cafe cortado, adica un espresso în travesti spaniol, cum îi spun eu, care e mai delicios decât în țara lui de origine sau chiar la o bere, fără pretenții de brand german, totuși bună și răcoritoare. Deci primele contacte, primele impresii... astăzi la o cafenea din zona cheiului plin de yacht-uri de pe malul Mediteranei din Denia, unde ne-a servit o blondă între două vârste și care, după câteva vorbe schimbate cu ea într-o spaniolă de începător, am înțeles că vorbește și puțină germană... Nemaipomenit !, ... nu de alta, dar să nu înțeleagă anapoda și să-mi aducă „mere în loc de pere“, mai toți spaniolii de aici spunându-ți ca scuză, invariabil și fără menajamente, că ei nu vorbesc altă limbă străină... ..La întrebarea de unde provine, mi-a răspuns scurt: – din Estul Europei! Când mi-a spus că o cheamă Ana, am întrebat-o direct dacă e românească și mi-a răspuns zâmbind că e venită cam de 10 ani în vest, ... câțiva ani, relativ puțini trăiți în Germania, iar mai mulți în Spania... că e originară din Cluj, dar că nu s-a mai reîntors în țară de vreo șapte ani! Din ezităările în vorbire mi-am dat seama că nu prea mai vorbise românește. Mi-a confirmat spunând că s-a integrat bine în noua ei lume de aici, unde e mulțumită, inclusiv băiatul ei care frecventează școala elementară spaniolă ... dar mi-a confesat, chiar fără prea multă tristețe, că evită să spună că e românească, de când a observat și simțit „pe proprie piele“ că numele de român nu e bine văzut, mai ales după multele întâmplări nefericite petrecute în Spania după 2007 (NB – anul intrării țării noastre în EU!). Mi-am băut restul de cafea rămasă în „liniștea“ din ceașcă, dar neliniștit în suflet... totul venea

„ colac peste pupăză“ după ce, tot în dimineața asta de sfârșit de săptămână, citisem mai multe articole șocante despre „ ai mei“ în trei cotidiane locale, engleze și germane ... Despre ce era vorba ? Trist, dar adevărat ! ...pe scurt:

Cazul 1 – o bandă formată din 7 români arestați la început de decembrie după repetate delictе în 2013 și 2014, cu spargerі și furturi în diverse orașe din provincia Alicante;

Cazul 2 – un român, fost pușcăriaș prins de poliția spaniolă după ce atacase în plină stradă o doamnă de 49 ani pentru a-i smulge și fura poșeta;

Cazul 3 – continuarea procesului în Novelda/Alicante în care sunt implicați 5 români acuzați de asasinarea unei familii spaniole (soț și soție). Pentru 3 dintre ei care au fost implicați și în alte 2 cazuri de crimă, pe lângă furturi și deținere ilegală de arme, procuratura locală cere pedepse însumând 200 de ani !!!

Cazul 4 – arestarea în centrul orașului Murcia a unui individ aparținând unei bande de români care sub masca unei false asociații internaționale de surdo-muți denumită „Handicap international” cereau bani și solicitau date bancare de la populație sub pretextul constituirii unui fond pentru construcția unui centru de copii săraci și invalizi;

Cazul 5 – arestarea într-un bordel din provincia Murcia a unei prostituate române de 31 de ani sub acuzația de trafic de droguri într-o afacere organizată internațional.

Cazul 6 – NU L-AM MAI GĂSIT : am răsfoit toate ziarele încă odată, în căutarea măcar a unui singur cuvânt bun despre noi... Din păcate lăsăm, prin atitudinile unor infractori, foarte puțin loc sau deloc, să se vorbească despre un Eminescu, un Enescu, sau chiar despre tineri români câștigători de Olimpiade internaționale de matematică, sau despre multe alte fapte frumoase și realizări românești, chiar poate despre cei care au plecat din țară să muncească pentru un ban mai „bun”, aici departe, în Spania. În schimb, citind abundența de articole de mai sus apărute în ziare din Spania în decurs de 2-3 zile, privind diversele acțiuni criminale și tâlhării ale unor români, mi-am dat seama că suntem încă departe de a putea fi acceptați și apreciați pozitiv într-o conviețuire normală a multor națiuni într-o Europă unită din Mileniul III. În plus, ca român trăind în Germania de 30 de ani și citind aceste articole, mi-am dat seama cu tristețe că Ana avusese dreptate fiindu-i rușine să își dezvăluie originea, mai ales după ce află despre astfel de fapte, aici departe de țară, fapte care bineînțeles că nu rămân necomentate și calificate ca atare de către localnici, de fapt lumea întreagă. Iar paradoxul întregii situații este amplificat în plus și prin motivele foarte subiective impuse de reglementări juridice, așa zis umanitare privind protecția individului, prin care Mass-Media nu poate publica numelor exacte ale acelor infractori sau criminali pentru a fi cunoscuți și „înfierați” în toată lumea, în schimb se specifică foarte lapidar, dar cu efecte total negative faptul că este vorba de români, lovindu-se pe nedrept prin aceasta originea, națiunea, țara,... ...Trist, dar adevărat !

Dan Eugen Munteanu – Corespondent Jurnalul Bucureștiului
Denia, 7 decembrie 2014